

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00840/2011-01
Датум: 04.11.2011. године
Београд

Високи савет судства, одлучујући о приговору J.P. у поступку преиспитивања Одлуке Првог састава Високог савета судства број 119-05-403/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11), на седници одржаној 04.11.2011. године, донео је

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор J.P., а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00403/2010-01 од 14.06.2010. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Подносилац приговора J.P. у моменту пријаве на оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији („Службени гласник РС”, број 52/09), био је судија Општинског суда у Пироту. Поднео је пријаву за Основни суд у Пироту, Виши суд у Пироту и Апелациони суд у Нишу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009. године, није изабран за судију у судове за који је поднео пријаву за избор, па је против те одлуке изјавио Уставну жалбу Уставном суду Републике Србије 15.01.2010. године.

Високи савет судства је 25.12.2009. године, донео јединствену Одлуку број 06-00-37/2009-01 којом је у ставу I тачка 651. изреке одлучено да J.P. престаје судијска дужност са 31.12.2009. године. Против ове одлуке изјавио је жалбу Уставном суду 25.02.2010. године.

Жалбени разлози у жалбама изјављеним Уставном суду Републике Србије, су следећи: подносилац приговора, између осталог, наводи да је приликом доношења ових

одлука дошло до повреде одредаба поступка, да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, због чега је дошло и до погрешне примене материјалног права. Наводи да је биран за судију по ранијим прописима по којима судијска дужност није могла да му престане, те да је требао да буде изабран у одговарајући суд по новој мрежи судова који је преузео надлежност ранијих судова, потом да је одлуке донео орган који није ни конституисан, нити је одлучивао у саставу предвиђеним Уставом и Законом о Високом савету судства, изразио је сумњу у непристрасност Високог савета судства и навео разлоге за ту сумњу. У жалбама даље наводи да Високи савет судства није обавестио подносиоца жалбе о постојању било какве сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, није му омогућио увид у доказе на основу којих је закључио да други кандидати испуњавају ове услове, затим да одлуке нису биле образложене, нису биле снабдевене поуком о правном леку и да је таквим поступањем дошло до повреде права гарантованих Уставом и Европском конвенцијом.

Високи савет судства је донео појединачну Одлуку број 119-05-00403/2010-01 од 14.06.2010. године, којом је у ставу један изреке констатовано да је Ј.Р. престала судијска дужност са 31.12.2009. године, а у другом ставу изреке да се овом појединачном Одлуком замењује јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 651. изреке.

У односу на ову појединачну одлуку, Ј.Р. је 23.09.2010. године доставио допуну жалбе Уставном суду у којој оспорава одлуку и податке који су у њој наведени. По оцени подносиоца приговора, Високи савет судства чини исте повреде закона као и раније приликом доношења одлуке од 25.12.2009. године. Уместо да призна грешку Савет прави другу и после годину дана даје образложење одлуке, коју је сам ставио ван снаге.

Предлаже да Уставни суд усвоји жалбу и допуну жалбе и поништи одлуке Високог савета судства, а њега распореди у суд који је преузео надлежност суда у коме је обављао судијску дужност.

У смислу одредбе члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће Стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из члана 101. став 1. Закона о судијама у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети Стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује Стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. ст.1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Стални састав Високог савета судства је 23.05.2011. године донео Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11).

Комисија Високог савета судства је Високом савету судства поднела предлог да се приговор Ј.Р. одбије, а предлог је заснован на чињеницама које је Комисија у поступку у смислу одредбе члана 8. Правила утврдила, а на основу

извештаја о раду Општинског суда у Пироту и увида у извештај о раду за Ј.Р. за посматрани период за 2006, 2007. и 2008. годину, те навода из изјаве коју је дао Ј.Р. на рочишту одржаном пред Комисијом Високог савета судства 30.08.2011. године, у присуству посматрача и јавности.

Извештај је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

На рочишту, подносилац приговора је изјавио да у потпуности остаје при свим наводима из приговора и доказа који су уз приговор поднети, да је Високи савет судства у образложењу оспорене одлуке погрешно и нетачно утврдио чињенично стање у погледу његове оспособљености. Изјавио је да су резултати рада за Општински суд у Пироту тачни, али нису тачни у односу на њега. Навео је да је радио као извршни судија и да је у Ив материји био апсолутно ажуран, јер је по свим предлозима донео решења и предмете уступио и дао на спровођење извршитељу. Међутим, због недовољног броја извршитеља, сва извршења нису спроведена, о чему је обавестио председника суда. Што се тиче старих предмета, мисли да је Високи савет судства намерно направио грешку. Наиме, програм решавања старих предмета је сачињавао председник суда, а судије су поступале по том програму. Суд је имао само једног извршног радника, дешавало се да новопримљени предмети постају стари у идућој години, а предмети су узимани у рад по редоследу пријема. Посебно истиче да је увек испуњавао норму, у Ив материји предузео је све радње у законском року.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора, као и извештај Основног суда у Пироту од 01.09.2011. године и предлога Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу оспособљености, обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван (2006, 2007. и 2008. година) према извештају о раду Општинског суда у Пироту, није на задовољавајући начин поступао са старим предметима у извршној материји (И и Ив). Подносилац жалбе поступајући као судија у материји извршења (по закону хитан поступак) је на крају 2006. године имао нерешених 318 старих И предмета (на основу извршне исправе) од укупно нерешених 1284 предмета и нерешених 507 старих Ив предмета (на основу веродостојне исправе) од укупно нерешених 2138 предмета. На крају 2007. године имао је нерешених 425 старих И предмета (на основу извршне исправе) од укупно нерешених 1149 предмета и нерешених 804 старих Ив предмета (на основу веродостојне исправе) од укупно нерешених 1417 предмета. На крају 2008. године имао је нерешених 603 старих И предмета (на основу извршне исправе) од укупно нерешених 1452 предмета и нерешених 447 старих Ив предмета (на основу веродостојне исправе) од укупно нерешених 2321. Поступајући на наведени начин са старим предметима, подносилац жалбе није посветио дужну пажњу решавању старих предмета иако је у судовима у Републици Србији постојала обавеза посвећивања посебне пажње решавању ових предмета и на наведени начин довео у питање право странака на суђење у разумном року. У предметима извршења на основу веродостојне исправе подносилац жалбе је

имао проценат испуњености нормe просечно – 16,79%, у поменутом периоду. Овакво поступање у материји Ив није ефикасно и никако се не може оценити као задовољавајуће. На овај начин, по оцени Високог савета судства Ј.Р. није показао задовољавајући ниво оспособљености.

При наведеном Високи савет судства је нашао да Ј.Р. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу оспособљености, у вези члана 14. став 1 тач. 1. и 8. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Из извештаја о раду Општинског суда у Пироту за 2006, 2007. и 2008. годину, произлази да је подносилац приговора имао следеће резултате:

У 2006. години у И предметима имао је укупно нерешених на почетку 1301 предмета, од тога старих 984, примљено у рад нових 1861. Имао је укупно у раду 3162 предмета, решио је 1526, од тога старих 666, остало нерешено 1284, од тога старих 318. Процент испуњења нормe је 101,97%.

У Ив предметима имао је укупно нерешених на почетку 3447 предмета, од тога старих 1260, примљено у рад нових 665. Имао је укупно у раду 4112 предмета, решио је 1974, од тога старих 753, остало нерешено 2138, од тога старих 507. Процент испуњења нормe је 15,49%.

Испуњеност нормe у свим материјама је 120,83%.

У 2007. години у И предметима имао је укупно нерешених на почетку 1284 предмета, од тога старих 583, примљено у рад 1683, од тога нових 1666. Имао је укупно у раду 2967 предмета, решио је 1818, од тога старих 158, остало нерешено 1149, од тога старих 425. Процент испуњења нормe је 148,84%.

У Ив предметима имао је укупно нерешених на почетку 2138 предмета, од тога старих 1818, примљено у рад нових 1029. Имао је укупно у раду 3167 предмета, решио је 1750, од тога старих 1014, остало нерешено 1417, од тога старих 804. Процент испуњења нормe је 12,92%.

Испуњеност нормe у свим материјама је 163,98%.

У 2008. години у И предметима имао је укупно нерешених на почетку 1149 предмета, од тога старих 721, примљено у рад 1595, од тога нових 1568. Имао је укупно у раду 2744 предмета, решио је 1292, од тога старих 118, остало нерешено 1452, од тога старих 603. Процент испуњења нормe је 111,58%.

У Ив предметима имао је укупно нерешених на почетку 1417 предмета, од тога старих 890, примљено у рад нових 2070. Имао је укупно у раду 3487 предмета, решио је 1166, од тога старих 443, остало нерешено 2321, од тога старих 447. Процент испуњења нормe је 7,03%.

Испуњеност нормe у свим материјама је 120,2%.

Из извештаја Основног суда у Пироту, број Су VIII 477/11 од 01.09.2011. године, а који се односи на предмете у И и у Ив материји старијим од две године у којима је поступио Ј.Р. , утврђено је следеће:

Предмети И старији од две године:

У 2006. години од укупно 984 пренетих старих предмета, решено је 666, од 253 пренетих старих предмета на непокретности решено је 140; један предмет - враћање на рад није решен, од 4 пренета стара предмета - предаја деце, решено је 1; од 6 пренетих старих предмета - предаја ствари и исељења, решено је 5.

У наведеној години пренетих старих предмета је било 984, остало је 720 предмета, решено је 666, остало је 520 предмета.

У 2007. години од укупно 583 пренетих старих предмета, решено је 158, од 166 пренетих старих предмета на непокретности решено је 48; од 5 предмета - враћање на рад, решено је 1; 1 предмет - предаја деце није решен, од 6 пренетих старих предмета - предаја ствари и исељења, сви су решени.

У наведеној години пренетих старих предмета је било 583, остало је 405 предмета, решено је 158, остало је 103 предмета.

У 2008. години од 721 пренетих старих предмета, решено је 118, од 159 пренетих старих предмета на непокретности, решено је 44; од 4 предмета - враћање на рад, решено је 1; од 4 пренета стара предмета - предаја деце, решен је 1 предмет; од 12 пренетих старих предмета - предаја ствари и исељења, решено је 4 предмета.

У наведеној години пренетих старих предмета је било 721, остало је 542 предмета, решено је 118, остало је 68 предмета.

Ив предмети старији од 2 године:

У 2006. години од 1260 пренетих старих предмета решено је 753, у 2007. години од 1818 пренетих старих предмета решено је 1014, у 2008. години од 890 пренетих старих предмета решено је 443.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Подносилац приговора није испунио критеријум оспособљености у смислу одредбе члана 6. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, будући да није на задовољавајући начин поступио са старим предметима у И и Ив материји.

На почетку 2006 године имао је 984 нерешених старих И предмета, на крају године 318, на почетку 2007. године имао је 583 нерешених старих И предмета, на крају године 425, на почетку 2008. године имао је 721 нерешених старих И предмета, а на крају године 603.

На почетку 2006 године имао је 1260 нерешених старих Ив предмета, на крају године 507, на почетку 2007. године имао је 1818 нерешених старих Ив предмета, на

крају 804, на почетку 2008. године имао је 890 нерешених старих Ив предмета, а на крају године 447.

Поступајући на наведени начин са старим предметима, подносилац приговора није посветио дужну пажњу решавању старих предмета.

Дакле, у конкретном случају је утврђено да подносилац приговора испуњава услов у погледу стручности и достојности, али не испуњава услов у погледу оспособљености. Међутим, за вршење судијске дужности испуњеност критеријума стручности и достојности није само по себи довољно за уважавање приговора. Наиме, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове у погледу стручности, оспособљености и достојности за вршење судијске дужности, те имајући у виду да подносилац приговора не испуњава услов у погледу оспособљености, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и следствено томе, за престанак судијске дужности.

Имајући у виду све наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

На основу изнетих чињеница, Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства, те је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45. Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, било места примени одредбе члана 101. став 1. Закона о судијама, а на основу коме је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, те је приговор одбијен и Одлука Високог савета судства број 119-05-00696/2010-01 потврђена у смислу одредбе члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из Одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви Високог савета судства

